

Parochie	1
In de pen	6
Samenleving	8
Klapstoel	9
Spiritualiteit	10
Kerk	12
Varia	13
Dossier	14
Buitenland	16
Geschiedenis	17
Het verlangen	18
Film	19
Op·tocht	20
Mensen	21
Bisdom	22
Podium	24

Colofon

KERK & leven
 Halewijnlaan 92
 2050 Antwerpen
 www.kerkenleven.be
 Kerk & leven is een uitgave van
 Studieceterium Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE

UITGEVER
 Filip Debruyne
 De parochie is verantwoordelijk
 voor de eigen teksten

REDACTIE

Algemene redactie
 tel. 03 210 08 40
 fax 03 210 08 49
 redactie.kerkenleven@kerknet.be
Hoofdredeacteur
 Bert Claerhout
Eindredacteur
 Peter Gordts
Redacteuren
 Erik De Smet, Nicole Lehoucq,
 Ilse Van Halst, Jozefien Van Huffel
 Lieve Wouters
Redactiesecretariaat & Optocht
 Martine Croonen
 secretariaat.kl@kerknet.be
Diocesane redactie Antwerpen
 Susan Van Lommel
 Filip Ceulemans
 Schoenmarkt 2
 2000 Antwerpen
 tel. 03 202 84 30
 fax 03 202 84 31
 redactie.bisdom.antwerpen@kerknet.be
Diocesane redactie Brugge
 Liselotte Anckaert
 Diocesaan Centrum Groenhove
 Bosdreef 5
 8820 Torhout
 tel. 050 74 56 38
 liselotte.ancaert@kerknet.be
Diocesane redactie Gent
 Eveline Coppin
 Bisdimplein 1
 9000 Gent
 tel. 09 225 16 26
 fax 09 223 39 59
 eveline.coppin@kerknet.be
Diocesane redactie Hasselt
 Jan Colla
 Vrijwilligersplein 14
 3500 Hasselt
 tel. 011 28 84 40
 jan.colla@kerknet.be
Diocesane redactie Mechelen-Brussel
 Hans Medart
 Varkensstraat 6
 2800 Mechelen
 tel. 015 29 84 17
 hans.medart@kerknet.be

VORMGEVING

Grafisch ontwerp
 Catapult, Antwerpen
Lay-out & Zetwerk
 Patrick Claessens

PUBLICITEIT

Trevi Plus
 Leopold II laan 53
 1080 Brussel
 tel. 02 428 21 03
 fax 02 428 37 55
 katrien.lannoo@trevipus.be
 www.trevipus.be

DIENST PAROCHIEBLADEN

tel. 03 210 08 30 - fax 03 210 08 36

ABONNEMENTEN

Abonnementen en adreswijzigingen uitsluitend via de parochie

DRUKKERIJ

NV Halewijn

© copyright
 Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit Kerk & leven zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

COLUMN

Bert CLAERHOUT

Collectieve verdwazing in Bugarach

„Tijdens het schrijven van deze column waren de media nog druk bezig het afgelopen jaar in glossy magazines te verpakken of met pakkende televisiebeelden in de huiskamer te brengen. Het bloedbad in Newtown (Verenigde Staten), de burgeroorlog in Syrië, de naweën in diverse Arabische landen van de revoluties in 2011, de blijvende chaos in Congo, de regeringsperikelen in Italië, Noord-Korea dat weer raketten lanceerde. Maar er was ook goed nieuws. Financieel gaat het Europa iets beter, al hebben de (ex-)werknemers van Ford Genk en van duizenden andere bedrijven die vorig jaar failliet gingen, daar wellicht geen boodschap aan.

Het bovenstaande is maar een greep uit de vele eindejaarstopics die ongetwijfeld ook na nieuwjaar actueel zullen blijven. Volgens *De Tijd* was 2012 het jaar waarin de wereld kraakte, maar niet barstte. En evenmin op 21 december 2012 is vergaan, wat sommigen hadden voorspeld. Het was overigens lachwekkend om te zien hoe de internationale media die dag naar het Zuid-Franse dorpje Bugarach trokken omdat volgens een of andere mythe buitenaardse wezens uitgerekend daar, te midden van de bergen van de Languedoc, al wie zich naar de Pic de Bugarach had gerept, met ufo's te hulp zouden snellen.

De Franse politie vreesde dat de mediahype vooral halve garen naar Bugarach zou lokken en sloot veiligheidshalve de toegangswegen naar de berg af. Maar uiteindelijk viel het mee en waren er bijna uitsluitend journalisten aanwezig. Ze monsterden elkaar argwanend en hun cameraploegen brachten de in mist en nevel gehulde berg in beeld. Kortom, er viel niets te beleven tot ze uiteindelijk uit hun verveling werden verlost door ene Sylvain Durif, alias Oriana. Deze 43-jarige, langharige, maar kalende fluitist vertelde dat hij de incarnatie was van de kosmische Christus, wiens komst destijds door Nostradamus was voorspeld. Voor de camera's van de wereldpers waarschuwde hij de mensen dat ze zich dringend moeten realiseren

dat ze niet de enige menselijke wezens in de kosmos zijn – de buitenaardse wezens en hun ruimtetuigen zouden volgens hem al onder ons zijn. Tot slot riep deze boodschapper van de eindtijd op onze kosmische energie te activeren om met de 'buitenaardsen' in vrede en harmonie te kunnen leven. Durif was trouwens niet de enige die in Bugarach zijn gloriemoment beleefde. Ook de burgemeester van het dorp, Jean-Pierre Delord, die de mythe van Bugarach de afgelopen jaren te pas en te onpas oprakelde, kreeg zijn vijf minuten wereldberoemdheid. Hij zette Bugarach alvast op de toeristische kaart.

Als een non-event zoals het einde der tijden in Bugarach ons iets leert, dan is het dat de media vaak meer met vertier dan met ernstige journalistiek bezig zijn. De feiten analyseren en in een ruimer verband interpreteren voor een breed publiek: dat zijn de wezenlijke kenmerken van ernstige berichtgeving. In het geval van de voorspelde ondergang van de wereld waren daar nochtans aanknopingspunten te over voor. Veel meer mensen dan we denken, zitten met vragen over de toekomst en het naderende einde. Hoe denken de verschillende godsdiensten en religies over het einde der tijden? Waarom doen intellectuelen en wetenschappers de idee van een eindtijd veelal af met de verzuchting dat er altijd dwazen zullen zijn? Wat betekent een boek als de Apokalyps voor deze tijd?

In plaats van journalisten en cameraploegen naar Bugarach te sturen, hadden onze 'nieuwsmanagers' zich beter over dergelijke vragen gebogen. Niet alleen de nieuwsconsument had er baat bij gehad, ook voor journalisten waren die onderwerpen boeiender geweest dan ergens in de Languedoc verdwaasd naar een berg te staan staren. Ook al is 21 december 2012 niet de dag waarop de wereld verging, wellicht herinneren we ons die datum later als de dag waarop de media elkaar voor de voeten liepen op een plek waar helemaal niets te beleven viel. Van collectieve verdwazing gesproken...”

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: **KERK & leven**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Neoliberale samenleving?

KERK & leven, 28 NOVEMBER 2012

De problemen in onze samenleving uitsluitend verklaren door een teveel aan concurrentie en prestatiegerichtheid – lees het *Klapstoel*-interview met psychoanalyticus Paul Verhaeghe – vind ik een oppervlakkige en misleidende analyse. De Belgische samenleving is ook extreem collectivistisch. Kijk maar naar de enorme uitgaven in de sociale zekerheid en naar de zeer zware belasting op de arbeid.

Dat alles wijst op een gigantische solidariteit tussen werkenden en niet-werkenden. Zijn we daar evenwel niet wat te ver ingegaan? Moet de actieve bevolking die collectivistische uitbuiting uiteindelijk dan niet uitzweten door een te zware werkdruk? Ach ja, verhoog de belasting op de inkomsten uit kapitaal... Maar ook dat zal in onze consumptiemaatschappij zeer snel opgeslokt zijn. Kortom, de christelijke boodschap is niet alleen een verhaal van solidariteit, maar evenzeer van de wijsheid zoals die in de parabel van de talenten wordt uiteengezet.

Eddy VAN BUGGENHOUT, Bree

Paus Benedictus XVI over Jezus

KERK & leven, 5 DECEMBER 2012

Als oud-seminarist van het Johannes XXIII-seminarie in 1967 in Leuven heb ik me mate-loos gestoord aan uw bijdrage *Bewaard in Maria's hart*. Daarin

wordt nog maar eens geschreven dat paus Benedictus XVI nog wil doen geloven in de maagdelijke ontvangenis van Maria waardoor Jezus dus geen biologische vader zou hebben gehad. Onze professor die het vak Inleiding tot de exegese doceerde, leerde ons destijds al vlug dat 'geboren uit een maagd' in Jezus' tijd werd gezegd van een bijzonder iemand en dat dit niets te maken had met het fameuze witte duifje...

Ik raad u aan het boek *Biecht van een kardinaal* van Olivier Le Gendre te lezen. Daarin vindt u duidelijk de uitleg waarom het zolang duurt alvorens fouten – lees dogma's – worden rechtgezet.

Hubert AVAUX, St.-Pieters-Leeuw

Holebi's

KERK & leven, 28 NOVEMBER 2012

Opgewonden is zelden opwindend, maar ik heb me toch nog maar zelden zo aan een lezersbrief geërgerd als na wat lezer R. Boerjan over holebi's schreef. Na de lectuur van zijn brief werd me plotseling bijzonder duidelijk hoe de recente feiten van 'gay-bashing' te plaatsen: een miljard mensen – wie bedoelt lezer Boerjan daarmee? Christenen? – is volgens hem van mening dat er geen werk moet worden gemaakt van de erkenning van de rechten van holebi's, waarvan Mieke Van Hecke gewag maakte in de rubriek *God en ik* (KERK & leven van 7 november). En dat omdat tot die groep ook „gay-parade-adepten en anderen die geen

schaamtegevoel hebben" behoren. Alstublieft zeg, mag het even?!

Ik behoor alvast niet tot dat miljard mensen en ik ken nogal wat holebi's. Ik ervaar hen, ook binnen mijn geloofsgemeenschap, als fijne en betrokken mensen.

Anne-Mie DEBEUF, Gent

Nood aan dialoog en verdraagzaamheid

KERK & leven, 5 DECEMBER 2012

Het is telkens weer behoorlijk schrikken als we zien hoe geloofsgenoten elkaar in de haren kunnen vliegen. In de rubriek *Lezersbrieven* ventileert Marcel Stroobants zijn verontwaardiging over andere lezersbrieven, waarin volgens hem persoonlijke interpretaties werden gemaakt. Altijd weer gaat het over de botsing tussen premoderne en moderne visies op geloofsvragen. En altijd weer is de taal van de stellingnamen absoluut, behoorlijk fors, soms ronduit beledigend. De uitdrukking 'meeheulen met Rome' bijvoorbeeld is een onding. Beweren dat men het leergezag van de Kerk verwerpt, omdat men persoonlijke interpretaties kan hebben, is echter ook een brug te ver. En een keuze tussen Rome of God, lijkt al te gortig. Beide houdingen doen schromelijk te kort aan het gebod van de Liefde. Als er van iets kan worden gezegd dat het absoluut is, dan is het toch wel van dat gebod. Stilaan en geruisloos wordt duidelijk dat hier twee onverzoenlijke

werelden heftig tegenover elkaar staan. Hoelang duurt het nog vooraleer de protagonisten van dat verhaal doorhebben dat ze bezig zijn een en hetzelfde huis te slopen? Blijkbaar ontbreekt het grondig en vaak aan soepelheid, begrip en verdraagzaamheid. We weten nochtans allen wat intolerantie in het verleden heeft aangericht.

Is er dan geen middenweg, waarop beide visies verdraagzaam en eerbiedig met elkaar kunnen omgaan? Waarop ze met elkaar in dialoog de weg kunnen gaan die Jezus van Nazaret ons heeft getoond en die Hij ons is voorgegaan? Misschien kan men beginnen met allereerst naar elkaar te luisteren, vooraleer fors uit te halen en de anderen met zagezegde elementaire feiten om de oren te slaan. Het is maar een suggestie.

Frans MARIS, Zaventem

Kruisweg onderbroken

KERK & leven, 12 DECEMBER 2012

Het lijden is dus geen boete of straf, het is onvermijdbaar ons lot. Daarom heeft Jezus het niet uit de weg willen gaan en wilde hij geen goedkope predikant zijn. Jezus leerde ons met elkaar omgaan, Hij leerde dat wij elkaar zouden vergeven en dat wij elkaar tot steun zouden zijn, kortom de kruisweg onderbroken. Heel zijn leven sprak Hij daarover, het was zijn zending. Tot op de dag van zijn kruisdood.

Willy Van Ghyseghe, Kapellen